

του **Παύλου Μουρουζίδη**

Διακηρυγμένος στόχος των αστικών κυβερνήσεων (ο οποίος “αιτιολόγησε” την πολιτική της απελευθέρωσης της ενέργειας και η οποία μας σέρνει πλέον στην απολιγνιτοποίηση), ήταν η **αύξηση των θέσεων εργασίας, η μείωση της τιμής του ρεύματος, το καθαρό περιβάλλον και η μείωση των εισαγωγών ρεύματος**. Τέσσερις στόχοι - τέσσερα ψέματα!

Ας δούμε πως καταπέφτουν οι κάλπικες αυτές υποσχέσεις, ειδικότερα στην περίοδο της απολιγνιτοποίησης, εντός της οποίας διαβιούμε πλέον.

Ψέμα 1ο: Αύξηση θέσεων εργασίας

Με το νέο αναθεωρημένο Ενεργειακό Σχεδιασμό για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ), η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποφάσισε να κλείσει τη λιγνιτική παραγωγή μέχρι το 2028. Και παρότι το κλείσιμο της λιγνιτικής παραγωγής δεν προκύπτει από κάποια συμβατική υποχρέωση, η κυβέρνηση επισπεύδει αυτή τη διαδικασία και αποφασίζει να σταματήσει τη

λειτουργία ΑΗΣ και Ορυχείων ακόμη νωρίτερα, μέχρι το 2023! (εξαιρείται η νέα μονάδα ΑΗΣ Πτολεμαΐδα 5 που βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της κατασκευής). Ήδη όπως ξαναγράψαμε, η προβλεπόμενη **μείωση θέσεων εργασίας** στην ευρύτερη περιοχή της Δ. Μακεδονίας προβλέπεται να ξεπεράσει τις 26 χιλιάδες, πέραν των 10 χιλιάδων της προηγούμενης περιόδου της «απελευθέρωσης», εκ των οποίων οι 2,5 χιλιάδες χάθηκαν ήδη μέσα στο '20! Κάτι που θα σημάνει **αφαίρεση οικονομικών πόρων 2,5 δις ευρώ ετησίως από την περιοχή!**

Η δημιουργία Ε.Ο.Ζ (Ειδική Οικονομική Ζώνη) στην περιοχή με φοροελαφρύνσεις, μειωμένο ΦΠΑ, μείωση εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για την εργοδοσία, και «εργασιακά γκέτο» θα σημάνουν μισθούς πείνας και κατάργηση ακόμα και των στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Κι όλα αυτά ενώ η Γερμανία θα συνεχίσει να παράγει το 44% της ηλεκτρικής παραγωγής από λιγνίτη και λιθάνθρακα, η Πολωνία το 80% από λιγνίτη, η Τσεχία το 60% κλπ. Οι αποφάσεις της ΕΕ αφορούν **μείωση** της λιγνιτικής και ανθρακικής παραγωγής **το 2038 και κλείσιμο το 2050!** Από τη συμφωνία αυτή εξαιρέθηκε η Πολωνία η οποία ζήτησε παράταση και μετά το 2050. Τα Γερμανικά κρατίδια ενώ διεκδικούν αποζημιώσεις για το κλείσιμο μονάδων ως το 2038, ταυτόχρονα **κατασκευάζουν νέες ανθρακικές μονάδες!**

Ψέμα 2ο: Φτηνό ρεύμα

Το κόστος της λιγνιτικής μεγαβατώρας κινήθηκε, με τιμές αρχών του 2020, στα 80 με 90 € ανά MWh όταν η αιολική κόστισε 93 € ανά MWh, τα φωτοβολταϊκά 285 και τα επιδοτούμενα φωτοβολταϊκών στέγης 410 € ανά MWh. Μέσος όρος παραγωγής από μΑΠΕ 160 € ανά MWh!!! Άρα το επιχείρημα πως ο λιγνίτης, μετά την ρήτρα εκπομπών CO2 κατέστη ακριβό καύσιμο, είναι ένα ύπουλο ψέμα! Εφόσον η ρήτρα εκπομπών είναι κυμαινόμενη, ανάλογα κυμαίνεται και το κόστος παραγωγής. **Η “ιδιαιτερότητα” εδώ έγκειται στο ότι σε περιόδους ζήτησης ηλεκτροπαραγωγής, «ανάπτυξης» δηλαδή, κατά τις οποίες υπάρχει ζήτηση στην αγορά δικαιωμάτων ρύπων CO2, η ρήτρα αυξάνει οπότε η ηλεκτροπαραγωγή καθίσταται κοστοβόρα. Αντίθετα, σε περιόδους ύφεσης ή κάμψης του ρυθμού ανάπτυξης, η αγορά δικαιωμάτων ρύπων CO2, άρα και η ρήτρα, παρουσιάζει κάμψη, οπότε η παραγωγή καθίσταται επικερδής. Δηλαδή, αυτοί που επινόησαν την εισαγωγή ρήτρας CO2, αυτοί που «απελευθέρωσαν» την αγορά ενέργειας, εισήγαγαν και την τεράστια στρέβλωσή της!**

Ψέμα 3ο: Καθαρότερο περιβάλλον

Η βίαια εγκατάλειψη των ανοιχτών, μη αποκατεστημένων, ορυχείων θα κάνει τη Δ. Μακεδονία ολόκληρη ένα τεράστιο «μαγκάλι» αφού θα εκπέμπονται για πάρα πολλά χρόνια τεράστιες ποσότητες μονοξειδίου του άνθρακα λόγω των αυταναφλέξεων του λιγνίτη. Επίσης ο αέρας στα παρατηρημένα ανοιχτά ορυχεία θα σηκώνει σε μόνιμη βάση αιωρούμενα σωματίδια. Οι κατολισθήσεις εδαφών γύρω από τα εγκαταλειμμένα ορυχεία θα είναι μόνιμο φαινόμενο που θα «καταπίνει» τεράστιες εκτάσεις ακόμα και ολόκληρους οικισμούς! (Ανάργυροι-Βαλτόνερα)

- Οι επιπτώσεις από τη διάρρηξη του υδροφόρου ορίζοντα δε θα αποκατασταθούν ποτέ!

Και όλα αυτά, όταν με το κλείσιμο των παλαιότερων λιγνιτικών μονάδων (ΑΗΣ Πτολ/δας, Μεγαλόπολης 3-4, Καρδιάς) έχει επιτευχθεί ήδη μια τεράστια απομείωση των εκπομπών CO₂!

Σχετικά με την οικολογική καταστροφή των αιολικών πάρκων:

- σύμφωνα με στοιχεία που έχουν βγει στον e-τύπο, η παραγόμενη ενέργεια που προβλέπεται να παράξει κάθε ανεμογεννήτρια στο χρόνο ζωής της, υπολείπεται κατά πολύ της ενέργειας που αυτή θα αποδώσει πίσω!!

• Ο βαθμός απόδοσης των ανεμογεννητριών κυμαίνεται γύρω στο 15% ! Πράγμα που σημαίνει πως από την εγκατεστημένη 30 χιλιάδων MW (υπερπολλαπλάσια της ζήτησης των 6 χιλιάδων MW), στο δίκτυο θα φτάσουν ως παραγόμενη ισχύς, μόλις τα ... 4,5 χιλιάδες MW !!! «αναγκάζοντας» μονάδες ηλεκτροπαραγωγής, Φ/Α είτε λιγνιτικές να λειτουργούν ως μονάδες αιχμής (!) **ώστε να απορροφούν** την άεργη ισχύ (85% !!) των ανεμογεννητριών. Και όλα αυτά, υπό ιδανικές συνθήκες, γιατί αν δε φυσάει, Μάλτα γιοκ.

• Η τεράστια οικολογική καταστροφή, των φαραωνικών εγκαταστάσεων κατά μεσής ορεινών όγκων, με τα χιλιάδες κυβικά που έχουν πέσει και θα πέσουν για θεμελιώσεις παρεμβαίνοντας στον υδροφόρο ορίζοντα, διώχνοντας ανθρώπους και πανίδα δια παντός από το φυσικό τους περιβάλλον και αφήνοντας στο έλεος του κάθε ... διαχειριστή, τα λιπαντικά και το γερασμένο εξοπλισμό που ή θα θαφτούν (!) ή θα ... ξεχαστούν!

Ψέμα 4ο: Μείωση εισαγωγών

4000 MW λιγνιτικής παραγωγής αντικαθίστανται από 4.700 MW ιδιωτικών μονάδων με καύσιμο φυσικό αέριο. Έτσι οι ιδιώτες θα ελέγχουν πλέον το 65% της συνολικής ισχύος ελέγχοντας απόλυτα και τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας. Όταν μάλιστα το καύσιμο θα

είναι το μεταφερόμενο από την Αμερική LNG, το κόστος θα εκτιναχθεί, ενώ ενεργός εξοπλισμός θα απαξιωθεί και θα ληλατηθεί. Συνέπεια της παραπάνω πολιτικής θα είναι η εκτίναξη της ενεργειακής εξάρτησης, η οποία ήδη βρίσκεται πάνω από το 50%! Φυσικά το κόστος της αύξησης των τιμών θα το επωμιστούν τα συνήθη υποζύγια, ο λαός.

Εν τέλει, η πολυδιαφημιζόμενη από ΕΕ και κυβέρνηση «δίκαια μετάβαση στη μεταλιγνιτική εποχή» καθόλου δεν σημαίνει περιβαλλοντολογική αποκατάσταση, θέσεις εργασίας και εισόδημα για τους εργαζόμενους της περιοχής.

Αντίθετα σημαίνει «γιουρούσι» της Παγκόσμιας Τράπεζας και των πολυεθνικών, με συμμετοχή και του ελληνικού κεφαλαίου, στα εθνικά και ευρωπαϊκά κονδύλια και τις τεράστιες εκτάσεις (200.000 στρέμματα), για εγκατάσταση φαραωνικών φωτοβολταϊκών σταθμών, για δραστηριότητες άσχετες με τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες στην περιοχή.

Και όλα αυτά για τη διόγκωση μιας μαύρης ενεργειακής τρύπας αρκεί να καλύπτονται κάλπικες καταναλωτικές ανάγκες, με την όποια συζήτηση για προσαρμογή της παραγωγής πάνω στις πραγματικές λαϊκές ενεργειακές ανάγκες – κάτι που απαιτεί κεντρικό σχεδιασμό και παγκόσμια συνεννόηση – να θεωρείται σχεδόν ταμπού, ενόσω οι αδηφάγες δυνάμεις της αγοράς προελαύνουν.

Αυτή η πολιτική λοιπόν είναι αντιλαϊκή, δεν παίρνει διορθώσεις αλλά ανατροπή, όσο υπάρχει καιρός!